

какво да повелѣва!“ рекъль му той. Аѳиняны тѣ претърпѣли страшно поразяванье при Егосъ-Потамосъ, което и предало Аѳины на мъщеніе то на Лакедемоняны тѣ.

Но Спартанцы тѣ считали не за вѣрна ёще своя та побѣда, до като былъ живъ Алкивіадъ, тѣ захванѣли да го преслѣдоватъ и го принудили да бѣга въ Азія при персидскія намѣтникъ Фарнабаза. Алкивіадъ ималъ намѣреніе да са отдѣли отъ Фарнабаза и да отиде при персидскія царь, за да испроси отъ него помощъ, за спасеніе то на отечество то си. Но Лисандръ тѣй настоятелно искалъ предаванье то на този опасенъ чело-вѣкъ, щото най-послѣ Фарнабазъ тайно проводилъ двама убійцы до Алкивіада. Тѣ са убояли да го умъртвѣтъ въ открыта борба — и запалили кѣща та му, когато Алкивіадъ снялъ. Пробуденъ отъ трясъка на огъня, Алкивіадъ скочилъ отъ постелка та, обрѣжилъ са съ ятагана си, и са впуенѣлъ презъ пламъка; тогазъ убійцы тѣ го умъртвили издалечъ съсъ стрѣлы, послѣ му отсѣкли глава та и ѣж отнесли на Фарнабаза. Другарка та Алкивіадова, Тимандра, която живѣла заедно съ него, покрыла трупа му съ дреха та си и го изгорила въ пламъка на запалена та кѣща.

VI. КРИТІЙ И ѲЕРАМЕНЪ. — ѲРАСИВУЛЪ.

Критій и Ѳераменъ.

Лисандръ като разби на глава Аѳиняны тѣ, трѣгнѣлъ съ спартанска та войска къмъ Аѳины и обсадилъ злочестыя градъ. Съсъ свирки, съ тѣланы, съсъ при-смѣхливы неприятелски пѣсни, были разсыпаны Аѳински тѣ стѣны; Спартанцы тѣ отвели съсъ себе си флота на Аѳиняны тѣ, като имъ оставили само дванайсетъ малки никаквы барки. Народна та власть была струшена; еички тѣ испѣдениы аристократы съ радостно тѣржество са завърнѣли въ Аѳины. На Аѳины наложили образъ на правленіе, като спартанско то: върховна